Published on *Melano.hu* (https://www.melano.hu)

Nem nyerni tudni kell

Létrehozás: 12/22/2015 - 16:25
Szerző: Aranyi Péter
[1]
A Stadion Söröző előtt kisebb tömeg gyűlt össze hat órakor. Nem ok nélkül, hiszen nem lehet bevinni alkoholt, sőt egyáltalán semmilyen ital nem lehet náluk belépéskor a Puskás Ferenc Stadionban.

Talán tudják ezt a finnek is, de mégsem ittak. Nem akarnak, hiszen sokan családostól jönnek, vagy csak józanul akarják felfogni azt, hogy legközelebb 2014-ben juthatnak ki világeseményre. Nincs félni-, sem veszítenivalójuk. Együtt sétálnak a Thökölyn a piros-fehér-zöld sálas drukkerekkel. Miért ne tennék, hiszen családi meccs ez. Ha úgy tetszik baráti. A végeredmény megjósolhatatlan, még akkor is, ha a finnek tudják mindenki ellen nyerni kell. Még a svédverő magyar válogatott ellen is, akiknek majdnem 11 év után ismét sikerült.

Percek választják el a drukkereket a kezdéstől, a rendőrök pedig őket - egymástól. De minek? Ez a szabály, talán. Míg lenn a sajtószobában Teddy az előző finn-magyart idézi, - addig gondolván egyet – kislisszolok a mosdóba. Fogalmam sincs, hol van, marad hát a finn szektor. Bemegyek (ez egy magyar-románon elképzelhetetlen). Barátságos sor alakul ki a toi-toi előtt. Várok. Egy fickó a túloldali magyar szektorból azért átverekedi magát a rácsokon és felrántja a pulóverét, alatta pedig egy fehér póló villan fel egy felirattal. Nem látom, mi van rajta, de a finn szurkolók szimpátiáját nagyon elnyeri, hiszen ujjonganak örömükben. Még mindig csak várok. Azért reflexből kicsit görcsöl a gyomrom, de amikor látom, sok olyan arc jön szembe, aki egyszerre viseli a magyar és a finn sálat, már kissé enyhül a reflexszerű ideg. Pedig nem magyarok. Nem értem igazán őket. De ha menni kell, akkor csak „mene”.

20 óra van, az idő is kegyes. Nem esik, jó a hangulat. A finnek teli torokból éltetik országukat. Csak így a magyarok. Először a finn himnusz hangzik fel mire az egész stadion áll, majd következik a magyar. A tömeg énekel, telt ház van. Igaz, a jegyek már akkor elfogytak, mikor még élt a remény, hogy az északiak kikaparják valahogy a gesztenyét nekünk pénteken, ám a finn-svéd 1-2 lett. Ezért is olyan barátságos most a találkozó. A meccs azonban nem igazán emlékeztet egy tét nélküli összecsapásra. Akad súlyos szabálytalanság nem is kevés, persze mondhatnánk, ezek csak az első percek izgalmai. Támadunk, jár a labda, ám sokat nem lehetne mondani. Majd 10 percet kell várni az első komoly helyzetre. Szabics dől el az ellenfél tizenhatosán belül. Mi lesz ebből 11-es? Áh, dehogy. A spanyol állítólag össze-vissza ítél. Az én benyomáson azonban az, hogy gyakran sehogy, pedig egy-egy durva szabálytalanság mindkét oldalon felbukkan.

A második félidőre harcosabb finnek jönnek ki. Mixu Paatelainen bőszen ordibál a zárónal – bocsánat- , alapvonal mellett. Csapata pedig úgy száguldozik, mint a friss jogsis érettségiző. Hiába, úgy tűnik az északiaknál nem csak az akarat, de tudás is meg van. Csak nem félvállról vettük volna a meccset? Nem tudni be jön-e ez az ívelgetés a hórihorgas finnek ellen. Persze a svédek se voltak magasabbak. Durva szabálytalanság ismét, visszarántják Szabicsot, a finn meg mutatja, hát a magyar

mennyivel (épp két fejjel) alacsonyabb, ezért le se tudná rántani. Jön az első csere, a Arkivuo helyett jön Lampi, az Arszenal Kijev játékosa. Később kettős cserével radikálisan változtat Egervári a kereten, érkezik Priskin helyére Dzsudzsák, Sándor György helyett pedig Vadócz Krisztián. Úgy tűnik így jobb, Balázs már első percében kapura lő, azonban mintha nem jutna át labda a finn védelmen. Minden csak lepattan, vagy mellé megy. Görcsösen akarunk nyerni, agresszívak és dominánsak vagyunk, a kreativitás, no meg a zsuga azonban hiányzik. Szól az „ébresztő” a magyar csapatnak. Lehet, hogy túl sok volt a pihenő Telkiben? Oltári bombát ereszt meg a finn játékos, Királynak komolyan védenie kell. Ilyen se sűrűn volt az utóbbi időben. Persze a spanyol tényleg benne van az ügyben. Éppen csak amennyire lehet. Folyamatosan „oda” fúj, de hála az égnek, azért nem csak rajta múlik. Egy "magas lábat" éppen most nekünk „ad” meg. A finnek persze annyira belefeledkeznek a támadásba, hogy egy-egy lukat hagynak, alig van érdemben helyzetünk. Ez nagyon döntetlen szagú. Talán az is lesz, árnyéka sem vagyunk önmagunknak, a finnek pedig tényleg nem riadnak meg még a saját árnyékuktól sem. Ha így marad, lehet elemezgetni, a meg nem adott 11-esek talán a meccset megmentik, a becsületet viszont nem.

Mixu Paatelainen, a finnek szövetségi kapitánya:
"*Elégedett vagyok a játékkal. A magyar csapat különösen jól játszott az első félidőben. A második félidőben taktikát váltottunk, megpróbáltuk a magyar passzokat leszerelni. Sajnálom, hogy a támadásaink nem sikerültek a második játékrészben, három komoly helyzetünk volt, reméltem, hogy egy gólt legalább sikerül lőnünk. Amint tudják, egy fiatal csapattal dolgozom, ennek tekintetében egy jó eredményt értünk el*."

Egervári Sándor, magyar szövetségi kapitány
"*Nem sikerült megismételni a szeptemberi teljesítményünket. A mai nap egy megtorpanás a részünkről. Ez egy izzadtságszagú döntetlen. Jól játszott az ellenfél, de a legnagyobb hibának azt tartom, hogy nem tudtuk elöl megtartani a labdákat*."

Eredetileg megjelent: 2011.10.11.

Tags:
foci [2]
Szórakozás:
Sport [3]

Forrás webcím: https://www.melano.hu/nem_nyerni_tudni_kell

Hivatkozások
[1] https://www.melano.hu/sites/default/files/articles/1502_magyarorszag_finnorszag.jpg
[2] https://www.melano.hu/tags/foci
[3] https://www.melano.hu/szorakozas/sport